

POSEBNA OSMOLSKA STEVILKA KRIKA 1997/98

Z a d n j i

K r i k

Krik, glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XXXIII, šolsko leto 1997/98, številka 3

Pripravili učenci osmih razredov. Mentorica Nada Pajntar; Oblikovanje: Gregor Pogačnik, Mišo Duplančič 8.a; David Kuridža, 8.b

Po mnenju ministrstva za šolstvo in šport št. 415-138/9 z dne 6. 12. 1993 se šteje glasilo Krik med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Besede na pot

Spoštovani osmošolci,

zopet obračamo nov list na koledarju. Ko zaključujete osemletno šolanje in z negotovostjo zrete v priprta vrata šol, kamor ste se vpisali, vas skrbi. Seveda, odločitev vas bo spremljala celo življenje in ga zaznamovala. Prepričan pa sem, da ste se ob pomoči staršev in nas pravilno odločili.

Z današnjim dnem je za vas konec nekega obdobja, pričenja se novo, nepoznano, za nas učitelje pa pomeni ponoven začetek, kajti pred vrati so že novi vedoželjni obrazi. Vsi smo bogatejši za nova spoznanja in nove izkušnje. Ko menjate osnovnošolske klopi za srednješolske, velja spomniti na vse vezi, ki so se pletle med vami in vrstniki, med vami in delavci šole. Naj vam ostanejo spomini na dogajanja na šoli v lepem spominu. Naše nasvete, želje in znanje, s katerim smo vas oskrbeli, nosite kot stalno življenjsko popotnico. Nesoglasja, morebitne zamere pa vzemite kot del življenja, ki pač mora biti, čeprav verjamem, da je problem morda samo v nerazumevanju. Naša želja je, da vse, kar ste se naučili, kar ste spoznali, in izkušnje, ki jih odnašate, uporabite v življenju tako, da vam bo življenje lažje in lepše. Kot vsaka je tudi vaša generacija pustila na šoli poseben pečat: kopica pokalov, priznanj, nagrad, ki jih s ponosom razstavljamo, potrjujejo, da smo vsi delo opravili dobro, če ne že najbolje. S tega mesta gre zahvala vam, osmošolcem, ki ste se potrudili, učiteljem, ki so vas motivirali in pripravili, predvsem pa staršem, ki so nam stali ob strani. In ravno zato nas veseli, da smo bili ravno mi tisti, ki smo vam lahko omogočili vse to. Verjemite mi, tudi mi smo se od vas marsikaj naučili in bomo ta spoznanja prenesli na prihodnje rodove. Pomembno stopnico v življenju ste prestopili, želim vam, prepričan sem, da v imenu vseh delavcev, naj vam bodo ostale čim lažje in prijetnejše. Obenem pa vam čestitam za dosežene uspehe in rezultate na tekmovanjih in srečanjih.

Aleš Žitnik
ravnatelj

Enajsta šola - zibel življenja in spoznanja

Enajsta šola... To je šola, kjer te ne učijo slovenščine, dolgočasne zgodovine, korenov iz 3 itd. To je preprosto šola tvojega življenja in spoznanja, ki zahteva na vsakem koraku nekaj več, nekaj, česar še nisi poskusil, nekaj, kar moraš odkriti sam.

Barbara Tomc, 8.a

Pismo razredničarke

Kako čudna je lahko pot »med usodo in časom«. Ko sem pred tremi leti izvedela, da bom po odhodu gospe Štemove postala vaša razredničarka, sem se ravno vmila iz bolnice. In ko vas ob koncu 8. razreda zapuščam v tistih najbolj odločilnih trenutkih, se niti prav posloviti ne morem od vas. Spet me čaka bolnišnica. Preizkusi znanja, zaključna konferenca, končni izlet, valeta - kako rada bi bila v šoli z vami in za vas. Pa lahko le od daleč nemo opazujem in vam želim vse najlepše in najboljše.

Kaj vse smo doživeli v teh skupnih treh letih! Od »prve postave« vas je ostalo še 18 - šest sošolcev je

septembra začelo obiskovati šolo v Naklem, trije so končali šolanje v 7. razredu. Dobili smo nove učence: tri v sedmem in dva v osmem razredu, tako da se je končna številka ustavila pri 23. Iz »d« ste po treh letih postali »a« in se na to kar težko navadili. Veliko smo se smejali, malo jezili, dosti je bilo hvale na vaš račun, nekaj tudi graje. Najlepše od vsega pa je bilo to, da ste držali skupaj, si pomagali in se drug ob drugem prijetno počutili. Bili ste dober razred, kot pravimo. In take vas bom ohranila v svojem srcu.

Vaša razredničarka
Božena Bogataj

Ležim v sobi. Opazujem dežne kaplje, ki počasi drsijo po oknu. Ah, to aprilsko vreme, vedno nas preseneti, vedno se spreminja. Res je pravi dolgčas. Odločim se, da pospravim sobo. Pravi svinjak je. Zvezki, knjige, vse leži na mizi.

- Poglej, tu je tudi generacijska slika!

Pogled mi drsi po sliki. Kar naenkrat mi na obraz prileze nasmešek. Kako smo se spremenili. Še sedaj se spominjam petega razreda, ko smo kot preplašeni dojenčki stopili skozi mogočna vrata, v nov svet. Vse je bilo novo, vse je bilo drugačno.

Hitro vstanem in poiščem še ostale slike od 5. do 8.

razreda. V roke mi najprej pride slika petega razreda. - Moj bog, to pa že nismo mi! Smo se res toliko spremenili?! Gledam sliko in jo primerjam s sliko iz osmega razreda. Tam je mali fantek Mišek, tu pa velik fant Mišo. Ne morem verjeti, da gre za isto osebo. Njega se najbolj spominjam po njegovem izrazitem mutiranju. Revček, res je bil smešen. Zraven njega stoji Alenka. Z njo sem sošolka že kar osem let. Res se je spremenila. Vendar ne toliko po zunanosti. Mislim, da je postala veliko bolj odločna, samozavestna. Urška in Asmira ostajata enaki. Še vedno namreč rišeta srčke po tabli kot v petem razredu. Odložim sliko in se

zamislím. Sem se tudi jaz spremenila? Seveda sem se, pa saj smo se vendar vsi. Mislim, da bi bilo zelo čudno, če se ne bi. Vsak po svoje je šel skozi spoznanja, muke in veselje življenja. V teh štirih letih skupnega šolskega življenja sem dodobra spoznala vse svoje sošolce in sošolke. Vsi v razredu so mi postali dobri prijatelji. Skupaj smo šli skozi dobro in zlo, si pomagali, se smejali in tudi prepirali.

Te slike moram dobro spraviti, saj so kot nekakšna izkaznica našega razreda. Nemo prikazujejo naše skupno šolsko življenje.

Andreja Okorn

Na splošno je naš razred vesel in raznolik. Radi se smejemo vragolijam ali pa eden drugemu. Seveda pa ima vsak sošolec svoj karakter ali značaj. Nekaterih še ne poznam dolgo, saj sem »nov« v tem razredu. Nekateri pa so že bili moji sošolci in jih poznam še kar dobro. Opisal jih bom po vrsti in dobro, kar se da.

Domen - zelo dobro zna risati in upam, da bo šel na oblikovno šolo, saj bi na gostinski le zapravil svoj talent.

Jaka - po svoje dobra duša, vedno za zabavo in dober prijatelj. Z njim sem bil že v četrtem razredu in nikoli se nisva skregala.

Izi - na pogled resen fant, vendar vedno za hec. Zelo dobro zna igrati na bobne in ima dober posluš.

Mišo - majhne rasti, vendar velike pameti. Znajde se na vsakem področju in sošolke ga imajo zelo rade.

Barbara in **Alenka** - najboljši prijateljici našega razreda. Vedno tiščita glave vkup in si nekaj šepetata. Vendar pa, če sta vpisani v

dnevnik, svojo krivdo priznata in to je veliko.

Urška in **Asmira** - zelo dobri prijateljici, vendar pa mislim, da sta nesrečni, saj sta zadnje leto skupaj. Ne vem, kaj bosta počeli druga brez druge.

Gregor - on bi bil lahko oče vseh odličnjakov, pa ne samo zaradi svoje višine, ampak tudi pameti.

Chen Liung - njeno prvo leto v Sloveniji, vendar se neverjetno hitro uči. Je zelo mirne narave in pri nekaterih predmetih ve več kot jaz (matematika).

Andrej - fant vesele narave, skoraj nobena stvar mu ne pride do živega. On se bo vedno le nasmejajal.

Dalibor - njega bom opisal kot posameznika, ker to tudi je. Njemu ni para. Kadar je s prijatelji, se ga nihče ne brani, saj tako prilagodljivega fanta, kot je Daco, še nisem srečal. Ne bo se skregal ali zameril za nobeno stvar.

Ljuljeta in **Marina** - bolj tihe narave in sami zase.

Jan - boji se deklet. Zelo dobro igra košarko in je odličen pri večini drugih športov.

Zoki - čisto nasprotje Daliborja. Vse mora biti po njegovem.

Monika - upam, da ji bo šlo na srednji šoli bolje. Malo manj se mora bati učiteljev.

Andreja - članica »svete trojice« v našem razredu, saj nič ne zaostaja za Mišotom in Gregorjem.

Eva in **Eva** - enako ime, a čisto nasprotje. Eva 1 je bolj tihe sorte, medtem ko Eva 2 govori kot navita.

Špela in **Sonja** - Špela je dobra atletinja, Sonja pa obvlada odbojko.

Kot sem že rekel, smo vesel, dober, razmeroma pameten razred, če odštejem sebe.

Miha Huskič

V 7. razredu smo se že zelo dobro ujeli med sabo in postali skoraj družina. A seveda brez slabih novic ne gre. Po šoli se je začelo govoriti, da so v Naklem začeli graditi novo osmletko in bodo morali vsi učenci iz Naklega, Strahinja in Podbrezj naslednje leto iti tja. Sprva tega nismo hoteli sprejeti, a žal nismo imeli izbire in tako smo se morali dokončno posloviti drug od drugega. To slovo je bilo težko, a vseeno smo ga prestali.

Eva Suchy

Ko sem prišla prvič v osmi razred, sem bila presrečna, da sem dobila sošolko Qun Ling Chen. Mislim, da smo eden redkih razredov, ki imamo sošolko z drugega kontinenta. Postali sva tudi zelo zelo dobri prijateljici.

Urša Florjančič

Naš razred se je oblikoval v petem razredu, do zdaj pa se je že zelo spremenil. Medtem smo vsi že odrasli in se spremenili. Spremenili pa so se tudi učitelji, ki so nas v petem razredu imeli še za majhne otroke. Saj to smo tudi bili, otroci, ki so nemo strmeli v učitelje in odprtih ust čakali, kaj bodo pametnega povedali.

Špela Voršič

V našem razredu smo bili otroci iz Naklega, Kranja ter Kokrice. Razumeli smo se dobro, a včasih so se med nami vneli tudi prepiri. Čas je bežal neizmerno hitro in že smo bili v sedmem razredu. Spominjam se, kako dobro smo se razumeli tisto leto, ker smo vsi vedeli, da bo del našega razreda odšel na novo naklansko šolo. Skupaj smo hoteli preživeti čim več časa in zato smo se odločili za končni izlet. Bil je res nepozabno. Ves čas smo se samo smejali in si obljubljali, da bomo ohranili tesne stike.

A prišla so šolska spričevala in s tem tudi trenutek, ko smo se z Naklanci dokončno poslovili. Vse obljube so se čez poletne počitnice pozabile. Z nekaterimi smo pretrgali skoraj vse stike. Ostali so le še lepi spomini.

Alenka Kešpert

Radio 8.

Najglasnejši radio na šoli...

Perko: To so klopi kr u luft skakale...

Potočnik: Pa kaj si ti...
Tako dej bl potih!!!

Geršak: Jakost morate pod 4 držat!

Martinuč: Tole je pa precej naglas...

To je le nekaj izjav učiteljev v času našega delovanja.

Pesmica Tatjani Martinuč

m

Tatjana, hči šole, boj krvavi
že dolgo bijete za vzgojo
našo,
s kontrolnimi nas ne
ustrahujete več,
končali smo trpljenje naše
in ločitve se ne bojimo,
saj še večkrat nazaj
pridrvimo,
pa čeprav spomini že
zbledijo,
boji z nami so končani.

kakor smo se mi,
ko so nas prejšnji osmi
zapustili,
še danes zadnjič nas vidite,
kako sedimo v zguljenih
klopeh,
se potimo in gorimo,
komaj čakamo, da se kam
odkotalimo
ter to šolo šolasto
zapustimo.

o

Tisti, ki bodo prišli za nami,
z vami nov boj bodo bili,
se vas dolgo ne znebili.

Vsakega je devetkrat manj
v hlačah,
kakor vas, ki ste pazili na
nas,
kakor zvesta straža okrog
svojega gradu,

Bojevali se bodo najmlajši,

KRIK posebna osmošolska izdaja

okrog svojega razreda,
varovali ste nas kot
obrambni zid,
ki nikoli nobenemu ne pusti
prodreti v notranjost.

Slep je, kdor ti teži,
tvoja misel mu osle kaže,
učencu vedno sreča laže,
ON ŽIVI, UMRJE Z
ZNANJEM.

Zato najlepša Vam hvala in
bodite močni v naslednjem
boju!

Nina Gerdej

Pismo razredničarke

"Vse teče", so rekli Stari
Grki. Tudi čas našega
skupnega sodelovanja se je
počasi iztekel. Bili ste
prijetni sogovorniki, iskriivi v
smešnih domislicah in
mladostno neugnani.
Pogovori razmišljanja z
vami so mi bila v veselje in
zadovoljstvo. Vesela sem
bila, ker ste se kljub združitvi
dveh razredov lepo razumeli
med seboj in postali trdna
razredna skupnost.

Vaša razredničarka Tatjana
Martinuč

KR
IK
98

Osebna iskaznica 8.b razreda

Ime: 8.

Priimek: b

Bivališče: zgodovinska mučilnica

Prejšnje bivališče: tako imenovana učilnica slovenskega jezika

Rojstni datum: 1. september 1990

EMŠO: 01099905xx

Starost: dekleta kao odrasle

fantje povprečje 2,5 leta

Poklic: prepričevanje učiteljev, da danes sploh ni bilo naloge

Naziv: 1. generacija cicibanov

Duhovni vodja: Tatjana Martinuč, medvojni zgodovinar

Prejšnji duhovni vodja: Vika Grobovšek, pogovorni slavist

Stara mama: Suzana Geršak, pomočnica ravnateljca

Stari ata: Aleš Žitnik, ravnatelj

Populacija: 15 : 9 = dekleta : fantje

Obvezna »bojna« oprema: dekleta - lollipop v denarnici
fantje - čanuralniški pripomočki

Mi v očeh drugih: piflarji na kvadratni kubik

Vedenje: primerno razen obeh skrajnosti

Kaj menijo o nas učitelji?

Marjana Sitar: Vi ste eden najbolj prisrčnih razredov, kar sem jih kdaj imela.

Mojca Škarabot: Vse boljši postajate.

&

Igor Štirn: Pogrešal vas bom.

Nino Verber: Odličen razred, eden boljših razredov, če ni najboljši?!

Bojan Abaza: Ste eden izmed boljših oddelkov in žalosten bom, ker me zapuščate (vzgoja?).

Vika Grobovšek: Prijetna skupina simpatično navihanih in radovednih učencev. Razred, ki ga še dolgo nosiš v srcu in spominu.

Marjan Mohorič: Eden

boljših razredov (zelo poslušate), to se kaže tudi na ocenah.

Marija Pavec: Bili ste zelo miren in tih razred. Ta tišina je bila včasih tako popolna, da si imel prijeten občutek, da te poslušajo samo zrak in stene. Zelo ubogljivo ste pisali vaje. Vsi učenci mi boste ostali v prav posebnem spominu, ker je med vami sedela tudi moja hči. Na poti domov mi je vedno govorila: »Ta matematika je ful lahka, sigurno so vsi razumeli razlago.« Dobro smo sodelovali in rada sem bila med vami. Škoda, ker se naše kratko druženje končuje.

Svoje učitelje si bomo zapomnili po:

Marjana Sitar: Eva, Damjana, zdej vaju mam pa dost, kazensko nalogo dobila.

Igor Štirn: A veste, zakaj mene kličejo Štirn trica? No, boš zdele vidu!

Mojca Škarabot: Kje pa je Linda? Učenci,...

Marija Pavec: Ne vem, kako bo to šlo, če ne boste delali domačih nalog, res ne vem.

Božena Perko: To bo tako lep kratek stik, da boš lahko svoje pečene prste ponudila ljudožercem za malico.

Breda Šumi: Ja, osmi razred ste, pa se še zmer niste navadili... kako boste pol na sredni šol...

Vika Grobovšek: Kdo je na vrsti? Ja, kao..., sej zdej že vsi neki bluzite!

Marjan Mohorič: Kratko malo bi temu lahko rekli...

Bojan Abaza: Nehajte pisat naloge, bom zvezke pobral.

Nino Verber (1. ura): Vstane se... A niste nč zaspani, da tok govorite?

Daša Fabjan (bivša): Res škoda, k nimamo več ur, no ja, bomo mel kakšno nadomeščanje, pa bomo kakšno gospodarsko rekl.

Tatjana Martinuč: Ma čitaj zemljevid, luba duša.

Metka Tomažević: Popovič, to je tko priden fant.

Franci Teran: Ko smo že pri tem, enkrat se mi je zgodilo, da...

Andrej Žbogar: Bom jest narekoval, vi pa pište: V Sredozemlju rastejo naslednji sadeži: kivi, figi, pomaranče..

Damir Pašagič

Izjave sošolcev, ki si jih bomo zapomnili:

Pero: A bi hodila z mano?

Maja: (zmeraj ponovi samo zadnji del besede):
...vprašej-ej...

Dama: A je bil kakšen lušten?

Gerda: Ja pa kva to mene briga? Hellov!

Finda: Mi je prov fržov. Olupm te, pojem. Lej, k mam nove štumfe.

Petra: Lej ga!

Barbi: Kva?

Jasna: A dej nehi, no! A je kdo gledu Odklop?

Tea: Zanimiv, zanimiv...

Roti: Ja hmmm...

Alex: Dej mi dnar!

Manca: Kreten neumen!

Paša: A si vidu tist gol, k ga je Ronaldo dal? Dej mi od Pamele poster!

Popo: Bejž stran! Lej, kakšna si!

Savna: P... ti m..., tamau!

Trebca: Ja, ŠMN! Okej!

Mrja: Dej pober se! Aja!

Newton: Morm it k ravnatlu! (Zjutraj v garderobi) Dobro jutro!

Švrka: Kva je dej, madonca?

Nina Trebec, Sabina Uzeirovič, Marijana Opaka

Horoskop:

OVEN

Vate se bo naselil občutek, da te nekdo stalno zasleduje. Pusti se mu/ji ujeti pa ga/jo boš ujel/a tudi sam/a. Konec tedna boš preživel/a daleč od vsakodnevnih tegob, ki so ti že dodobra zagrenile marsikatero priložnost.

STRELEC

Spomnil/a se boš nekdanje priložnosti in s zamislil/a nad svojim življenjem. Dobro bi bilo poskusiti, mogoče je prijatelj/ica še vedno v podobnem razpoloženju kot ti. Toda potrebno bo nekaj truda, kar pa je odvisno samo od tebe.

DEVICA

Kaj kmalu se bo pokazalo, ali je bila tvoja odločitev pravilna ali pa je bila le še ena izmed tvojih običajnih muh. Prijatelj/ica ti bo sicer poskušal/a biti naklonjen/a, ti pa ga/jo boš razumel/a popolnoma napačno.

TEHTNICA

Tvoji nasprotniki bodo ob tvojih uspehih popolnoma obupani in izgubljeni, prijatelji pa te bodo poskušali posnemati. Sploh pa si na najboljši poti, da si za dalj časa zagotoviš mirno spanje in veliko lepih trenutkov.

RAK

Na eni strani boš precej izgubil/a, po drugi strani pa še več pridobil/a.

To velja predvsem za tvoje osebne zadeve, še posebej pa se tiče ljubezni. Nekdo si te že precej časa pozorno ogleduje.

DVOJČKA

Čeprav ne boš pričakoval/a, se ti bodo nenadoma prižgala nekdanja čustva in ponovno boš zmeden/a in neodločen/a. Zmeden pa bo tudi nekdo drug, tako da se lahko vse skupaj sprevrže prej v humoresko kot pa v romanco.

BIK

Prišel bo ugoden trenutek, ko boš z malo vloženega truda iztržil/a velik uspeh. Nato pa čim prej utrdi svoj položaj, saj se bo marsikateremu/marsikateri porodila misel, da bi te izpodnesel/a.

LEV

Izpolnilo se ti bo veliko

pričakovanje, ki te bo navdalo z občutkom nepopisne sreče. Naletel/a boš na nepredvidene

težave in jih uspešno odstranila, tako da ti bo pot do cilja široko odprta.

RIBI

Tvoja sreča ne pozna ne konca ne kraja, vendar pa bi bila veliko lepša, če bi jo imel/a tudi s kom deliti. No, to pa je zadeva, ki se ti obeta v prihodnjih dneh, potrebno bo le malce truda in pozornosti.

ŠKORPIJON

Čim prej poskusi popraviti krivico, ki si jo storil/a

nekomu, ki ti je doslej še vedno pomagal. In pa predvsem nikar ne zapostavljal ljudi, ki ti želijo samo dobro, saj se lahko njihova naklonjenost kaj hitro izgubi.

KOZOROG

Prepričan/a si, da ti mora sreča kar sama pasti v naročje, ti pa jo moraš le še uresničiti. Pazi se, saj se ti kmalu obeta boleče razodetje, ki te bo v hipu prepričalo v popolno nasprotje. Seveda pa bo resnica nekje v

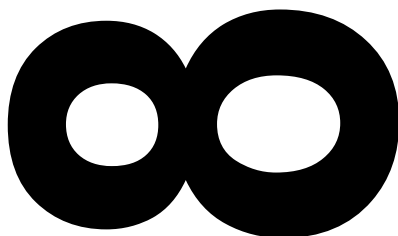
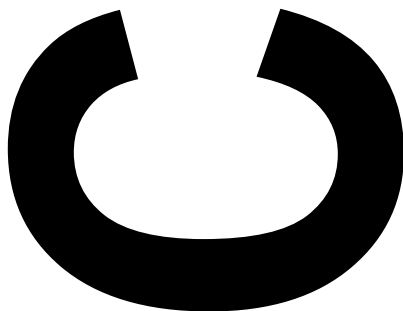
sredini.

VODNAR

Našla/našel boš toliko časa, da boš priskočil/a na pomoč nekomu, ki te bo najbolj potreboval. Toda poskusi poskrbeti tudi za svoje probleme, saj se ti na obzorju bližajo zelo črni oblaki. Nikar se ne ustraši!

Jasna Dimič, Mojca Koritnik, Draženka Jandrič

Pismo razredničarke

Daleč je že od tistega 1. septembra, ko ste prvokrat prišli pred učilnico biologije, majhni in preplašeni, k prvim uram v 5. razredu. Od takrat so minila že štiri leta in sedaj zapuščate našo šolo veliki, razigrani in »ta glavni«, vendar številčno razpolovljeni.

O našem razredu bi se dalo napisati veliko zanimivega. Bili ste razred nasprotij: včasih pretirano glasni, drugič skoraj neslišni (veste, kje!), nekateri zelo pridni in prizadevni, drugi preveč leni in malodušni.

Spoznavali ste se in spoznali, preživeli delček življenja skupaj in se marsičesa naučili drug od drugega in od nas vseh, ki smo vas v teh letih poučevali. Videla sem, da se je vsak med vami zelo spremenil, zresnil in postal drugačen. Posebno v tem času, ko ste se morali odločati o svojem poklicu in cilju, ki ga želite doseči. Upam, da ste pravilno izbrali svojo pot in da vam bo v življenju lepo.

V vseh teh letih, ko ste bili »moji«, sem zahtevala od vas znanje in poštenost. In prepričana sem, da boste doumeli njuno vrednost tudi sami.

Z veseljem se vas bom spominjala.

Vaša razredničarka
Irena Godnič

Pismo ge. Godničevi

Spoznali smo Vas v petem razredu kot strogo tovarišico. A kmalu smo spoznali, da ste zelo dobri. Najbolj smo to občutili takrat, ko ste nas morali kar nekajkrat zapustiti, pa vseeno. Znali ste nam svetovati, kaj naj naredimo v težkih trenutkih. Zato nam bo zelo hudo, ko se bomo razšli vsak po svojih poteh.

Srčno smo upali, da boste šli z nami na končni izlet, a na žalost Vam to ni bilo dano. Iz srca se Vam zahvaljujemo za Vaš trud, ki ste ga imeli z nami. Vedno se bomo radi spominjali prijetnih ur ter dni, ki smo jih preživeli skupaj.

Vedno Vaš 8.c

Naša zgodovina

Tako, še zadnja roža je odtrgana. Sedaj grem lahko na grob, kjer smo pred petimi leti pokopali babico. Tiho se spominjam, kako je bilo. Bila sem še čisto majhna, tako kot vsi moji sošolci. Misli mi preskočijo. Spomnim se, kako smo se gledali in kako smo iskali učilnico, kako nas je bilo strah. Ko smo se le zbrali in nam je ga. Godnič (tovarišica, ki je bila na prvi pogled zelo stroga, nato pa najbolj dobrosrčno bitje te šole) povedala, kakšna so pravila, smo se spomnili, da so bila pravila prej drugačna, preprosta. Med odmorom smo se med seboj spoznali in ugotovili, da nekateri prihajajo iz Kranja, drugi pa z Naklega in Kokrice. Nekega dne ge.

Godničeve kar ni bilo v šolo. Dobili smo novo razredničarko, go. Cvek. A to je kmalu minilo in prišle so počitnice in z njimi veselje. Šesti razred. V tem letu ni bilo nobenih novosti, bilo je približno kot v petem razredu, le da so se nekateri sošolci zamenjali. Vendar nas je bilo še vedno 24: 12 deklic in 12 dečkov. Tudi ga. Godnič se je že pozdravila in začela poučevati. Bilo je nekaj izletov, počitnic, veliko kontrolnih in - konec šolskega leta. Sedaj smo bili že bolj odrasli, bili smo 7. razred. To je leto, ki si ga želiš obiskovati, ampak je zahtevno. Imeli smo se lepo, ko smo nekega dne izvedeli, da gre Naklo na svoje. Sprva tega nismo in nismo mogli sprejeti. Kmalu pa smo se

spriznili in želeli smo ta kratek čas izkoristiti kar se da koristno. Na končnem izletu smo se dokončno poslovili in obljubili, da bomo obdržali stike, a ni bilo tako.

Osmi razred. Začel se je pouk in s tem smo pozabili na Naklo. V zadnje leto osnovne šole nas je popeljala ga. Godnič, nato pa je imela težko operacijo in spet smo dobili novega razrednika, g. Potočnika. Čeprav nas je v osmo leto vstopilo le 13, je bilo prav zanimivo. Malo nas je bilo, a smo bili razred, ki se zna potegniti, za kar je potrebno, čeprav smo bili po mnenju nekaterih najslabši razred. Pa kaj bi to, če smo se imeli lepo. Sedaj bomo prav kmalu pokopani za vedno, ne bomo več hodili v osnovno šolo. Ravno tedaj me prebudi misel - pokopani. Odidem z rožami na babičin grob.

Lidija Grilc in Maja Zorec

V peti razred na Prešernovo šolo v Kranju sem začela hoditi z velikim strahom. Najbolj me je bilo strah, kako se bom vozila z avtobusom. Dobila sem nove sošolce, razdelili so nas po razredih. V našem razredu nas je bilo 24. Otroci so bili bolj živahni,

podili so se po tistem doooooogem hodniku. Že takoj prvi teden me je nekdo iz osmega razreda tako močno porinil, da mi je zbil zobe. Moja razredničarka me je takoj peljala k zobozdravniku.

Polona Roglič

Ko sem hodila v peti razred, sem spoznala fanta, ki mi je bil všeč. Med poukom sem ga vedno opazovala, tako da nisem nič poslušala. On seveda tega niti opazil ni. Celo šolsko leto sem mislila samo na njega. Tudi mami se je zdelo nenavadno, ker sem se tako čudno obnašala. Tako je bilo tudi vse poletje. Toda poletje je kmalu minilo in bila sem v šestem razredu. Večkrat sva se pogovarjala o raznih stvareh, vendar sem kmalu opustila upanje, da bi bila kdaj skupaj. Videla sem ga namreč z drugo.

Mateja Pavlin

Po čem si bom zapomnila naš klas?

Predvsem po naših fantih. Zelo so popularni na naši šoli in najbolj zgovorni tudi. Dokler je bila z nami ga. Godničeva, niso bili ravno najbolj pogumni, ko pa smo dobili gospoda Potočnika, se je vse spremenilo: odgovarjajo se, motijo pri urah itd. Ampak bili so zanimivi, popestrili so naše ure in zato mi je žal, ker ne bomo več skupaj.

Maja Zorec

Smeh v šolskih klopih

Vse se je začelo, ko je Aljaž kupil digitalno uro, s katero si lahko spreminjal programe na televiziji. Na začetku je ni uporabljal v šoli, ampak samo doma. Ko so sošolci izvedeli, da lahko spreminjaš programe, so ga vsi prosili, naj jim posodi uro. Najprej je posojal uro Roku samo za določene ure. Začelo se je pri zemljepisu.

Bila je še ena normalna ura zemljepisa. Učitelj je predlagal, naj si ogledamo film o Alpah. Ko smo začeli gledati film, se je Roku porodila ideja, da bi spremenil program in tako bi se ves razred začel smejeti. To mu je seveda uspevalo. Vsi smo se namreč začeli smejeti takrat, ko je učitelj začel na glas premišljavati, kaj bi lahko bilo narobe z novo televizijo. Rok je takrat predstavljal programe, večkrat je celo izklopil televizor, zmanjševal in povečeval glasnost... Učitelja je začelo skrbeti, kaj bi lahko bilo narobe s televizorjem. Mi smo mu odgovarjali, da je težava lahko v baterijah v pilotu, da so lahko šibki valovi električne energije in podobno. Smejali smo se skoraj celo uro in učitelj tudi. Začel je tolči po videorekorderju, izklapljal je elektriko, večkrat previl

kaseto naprej in nazaj, ampak nič ni pomagalo. Začel je preklinjati televizor in videorekorder hkrati, istočasno pa je močno dvomil v kvaliteto televizorja. Na koncu je bil že tako obupan, da je hotel poklicati že serviserja, saj je bila televizija še vedno v garanciji. Kmalu za tem je zvonilo in odšli smo iz razreda v smehu. Po nekaj tednih se je učiteljem zazdelo, da so napake na televizorju povezane z našim razredom, saj se je to dogajalo še pri glasbeni vzgoji in zgodovini. Rok ni bil preveč previden, saj se je to dogajalo vsako uro. Učitelji so se obrnili na razredničarko, ki je takoj vedela, da smo zelo verjetno mi za tem. Na razredni uri je že vedela, da ima Aljaž uro, ki lahko predstavlja programe. Na začetku je bil za vse kriv Aljaž, kasneje pa smo krivdo prevzeli vsi fantje. Čeprav smo se veliko smejali, smo prisegli, da tega ne bomo več naredili. Na srečo so tudi učitelji prisegli, da bodo na dogodek pozabili. Če pa se bi še kdaj zgodilo kaj takega, bomo vsi strogo kaznovani.

Miha Bogataj

Kam? Kam? Kam?

V petem razredu smo se vsi veselili, da bomo enkrat v osmem. Sedaj, ko smo osmošolci, ne vemo KAM. Tako je vse »čudno«, saj smo se morali kar naenkrat odločiti, kam bomo šli. No ja, odločili smo se, da odidemo na šole, kot so: turistična, zdravstvena, cvetličarska, gostinska, farmacevtska, agroživilska, avtomehanična, ekonomska, frizerska, trgovska in gimnazija.

Lidija Grilc

Dolgo nisem vedela, kam naj se vpišem. Bila sem v dvomih. Toda prišel je dan odločitve. Odločila sem se za šolo, ki mi še vedno omogoča čas za premislek. Upam, da je moja odločitev prava.

Polona Šparovec

Svoje učitelje si bomo zapomnili po:

Marjan Mohorič

Kratko malo, kot izkušen kemik lahko trdim, da imam 99,9% prav jaz. A je kakšen prostovoljc?

Alfonz Potočnik

Tristo kosmatih medvedov, kva ste ga spet sračkal? V

mojo pisarno, bova ata pa mamo poklicala!

Fabjan Daša

Ej so sorry, dons sprašujem.

Božena Perko

Tist kr maš preveč v ustih, nes v skladišče.

Karmen Valant

Miiiiiiiiir!

Lojze Kogovšek

Ven, pa žoge pospravte!

Nevenka Osredkar

Kako se pišeš? Zapisan si!

Nino Verber

Nisem vam jest disk jockey, vam bom jest eno klasično navil.

Daša Lunder

Ljubčki moji, vi ste še prezelen.

Bernarda Juvan

A se boš ti men odgovarjal? S še presmrkov!

Mitja Tavželj

Za kazen šalce pomij, a slišiš...

Andrej Žbogar

Ej, ej, halo, a se kdo javi?

Nada Pajntar

Ej Cvetkov, a boš ti namesto mene razlagal?

Irena Godnič

Oh, a smo vsi, vi moje čenčare? Kdo se igra z nalivnikom? To se pravi, da si šprical? Bom še malo dnevnik ob strani pogledala. Kako je bilo pri nemščini, matematiki, slovenščini...?

Mojca Kosmač

Če ne boš prinesel slike, bo MU.

Petra Kaltnekar

Če ne boš prišel pisat, ne boš imel zaključeno.

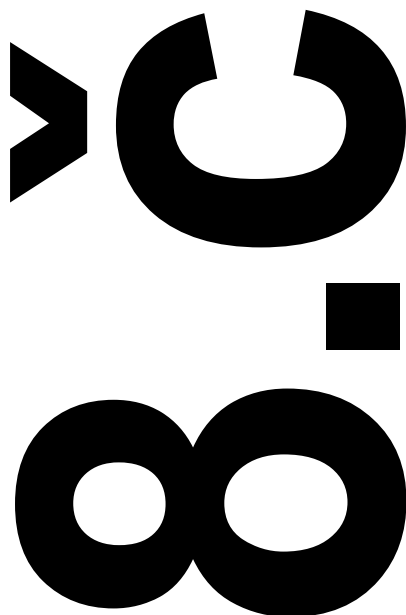
Marija Knapič

Prvič - usedte se! Drugič - utihnte! Tretjič - sprašujem! Četrtrič...

Dejan Dolžan

Pismo razrednika

Štiri leta našega druženja so minila. Iz igrivih petošolcev ste postali dekleta in fantje, kakršni pač najstniki morajo biti.

Mladostniško veselje, problemi in težave so pač del odraščanja. Na življenjski točki, kjer trenutno stojite, je za vas pomembnejša prihodnost. Skozi leta šolanja, ki so pred vami,

boste sami odločili o svoji usodi. Želim vam, da bi dosegli svoje cilje, opravljali poklic, ki si ga želite, in si življenje uredili po svojih željah. Srečno!

Andrej Žbogar, razrednik

Kaj menijo o nas učitelji?

Ste kar prijeten razred. Z nekaterimi, ki sem jih učila v lanskem letu, smo se že prejšnja leta dobro razumeli. Tudi s tistimi,

ki so zaradi prehoda na eno izmeno prišli k nam, ni posebnih težav in se v redu razumemo. Kot razred ste pripravljeni

sodelovati pri učnih urah in ni večjih disciplinskih problemov. Kar nekaj deklet in tudi fantov je v tem razredu zelo delovnih,

seveda pa so tudi v tem razredu nekateri, ki radi klepetajo. Drugače pa se dobro razumemo.

Breda Šumi

Zelo prijeten razred, kljub temu da dve tretjini učencev nisem poznala. V razredu sem rada učila, čeprav je imela tretjina učencev dve leti roki - glede učenja.

Daša Fabjan

Hmmm...v nekaj besedah strniti vtise štirih let je vedno težko. Mogoče vam ni delovalo tako, ampak v vaš razred sem vsako uro rada prihajala. Všeč mi je bila vaša odkritost, pa čeprav vam je včasih uspelo matematiko spretno »zapeljati v druge vode«. Cenila sem vašo pripravljenost in pomoč pri delu šolske skupnosti. Upam, da boste na vašo novo pot ponesli dovolj znanja. Vsakemu posebej želim veliko

uspeha in SREČNO MLADOST.

Lea Žumer

Besede, besede

Miha: Ma, men se ne da.

Daša: Korošec, a daš en žvak?

Andreja: A maš kej dnara?

Sodnik: Ma ja! (šipac)

Staša: Mislm ne.

Korošec: Tok pa ne dam.

Sajovic: A tok.

Mekiš: A deeee...

Zvone: Kok dobiješ?

Janez: Smo sno vozil pa nisem mogu pridt.

Tjaša: A res no?

Katarina: A veš kva...

Jure Sajovic

Osebna izkaznica

Ime ... smo dobili leta 1994/95, krstili so nas Č, ki pomeni lepoto, pamet, šarmantnost (prej pa so nas klicali ljubkovalno z imeni a, b, c).

Starost ... častitljivih 8 let.

Moštvo ... je v zadnjem letu doživelo veliko kadrovskih sprememb, ki pa so se pokazale kot uspešne.

Naš trener ... je postal leta 1994/95. Moštvo je uspešno vodil skozi zmage ter bridke poraze. To ni nihče drug kot naš edinstveni Andrej Žbogar.

Kapetana ... smo izvolili za vsako leto posebej. Letos naše barve zastopata Staša Salmič in Andreja Zalokar.

Financ minister ... svoje »težko« prisluzene prešerne smo zaupali Tjaši Slokan.

Stalno bivališče ...

(m)učilnica zemljepisa - najemnina ugodna.

Ostali ... ki niso nič manj pomembni - mogoče še bolj, so uspešno prenašali naše teženje in skupaj smo doživljali nepozabne trenutke - dobre in slabe.

Naše ambicije ... nekako narediti srednjo šolo, mogoče tudi te ne in potem služiti veliko denarja.

Naš značaj ... se spreminja iz sekunde v sekundo, nikoli ne veš, kam bo usekalo.

Naša redovalnica ... je kot športna napoved.

Povprečna ocena ... no comment.

Nasveti znanjcem ali 10 šolskih zapovedi

1. Svet naj bo tisti profoks na šoli, ki se brez redovalnice podi naokoli
2. Pred učiteljem raje držite jezik za zobmi, saj vas drugače lahko kaj doleti.
3. Profoksu dajte zmeraj prav, saj drugače pri uri bo pravi pokol.
4. Fantje! Šolski sekret ni pravi kraj za osvajanje deklet.
5. V šoli raje ne zaljubi se, ker lahko potem šola tepe te.
6. Čim manj traparij delajte v šoli, drugače boste z listki hodili naokoli.
7. Med uro lahko molčite, ko pa ste pred tablo, je bolje za vas, da govorite
8. Čim več plonkaj, prepisuj, drugače enko boš dobil.
9. Fino je, če zraven najpametnejšega v razredu sediš, saj si s tem dobro oceno zagotoviš.
10. In najvažnejše: UŽIVAJTE V ŠOLI, DOKLER LAHKO, KONE BOSTE MOGLIVEČ, SE VAMBO TOŽILO ZANJO!!

By 8.č

1. september 1994

Peti razred. Vsi navdušeni smo vstopili v šolo. Takrat smo bili »ta glavni«. Prvič smo se tudi mi lahko sprehajali in podili po hodniku. V razredu je bilo komad novih fac. Hitro smo se navadili drug na drugega. Že prvi dan so nam zatežili in nas presedli proti naši volji. Spoznavali smo nove tovarišice in tovariše. Nekateri so bili the best, drugi pa zateženi do konca. Kar težko smo se sprijaznili z dejstvom, da jih bomo prenašali štiri leta. Ravno ko smo se navadili drug na drugega, že je bilo konec šolskega leta in seveda dolgo pričakovane počitnice.

V šestem razredu smo zamenjali nekaj tovarišev in tovarišic pa tudi sošolcev. Vendar v večini smo bili v classu vsi. Na srečo nismo bili več najmlajši paglavci višje stopnje. Počutili smo se pomembne, ker je naravo nadomestila biologija, družbo pa zemljepis. Poleg tega pa smo dobili še en zatežen predmet - zgodovino, ki je nekaterim (nekaterim jih še zdaj) povzročala težave. Vendar je tudi to leto minilo, kot bi mignil.

Zdaj smo pa tam - 7.class, kema in fiza - šit! Ampak ni bilo tako hudo. V tem letu smo se res začeli štekati.

Vsi smo bili frendi, zmenili smo se vse. To je bilo najboljšo leto v OŠ, vsaj za nas. Ko je že kazalo na najboljšo - BUF! Konec šolskega leta in konec našega druženja. Polovica razreda je šla v Naklo v novo šolo. To pa nikomur ni bilo prav všeč.

Po »dolgih« počitnicah smo se spet odpravili v šolo (kam pa drugam). Spet čisto nove face v classu in čisto novi učitelji. Ojoj! Kako se jih bomo navadili? Vsi smo se tolažili s tem, da bomo v šoli samo še eno leto - ki pa se na srečo že končuje.

Tjaša Slokan

Peti razred, novi sošolci, novi učitelji, nova pravila in stara šola. V petem razredu je bilo skoraj vse novo in sem se morala še na vse navaditi. V razredu sem jih nekaj že poznala, saj smo bili skupaj že od vrtca ali od prvega razreda, nekaj pa jih nisem poznala, a sem se kmalu navadila nanje. Šesti razred je bil že nekoliko boljši, saj smo se že bolje poznali in smo že poznali vzdušje na višji stopnji.

Sedmi razred mi je bil od vseh razredov najbolj všeč.

V razredu smo se zelo dobro razumeli, prav tako pa z učenci drugih dveh razredov. Motilo nas je le to, da je to naše zadnje skupno leto, saj so gradili novo osnovno šolo v Naklem. Dve najboljši stvari v sedmem razredu pa sta bili disko v diskoteki Skala in končni izlet v Šmarješke toplice.

Čeprav v osmem razredu nisem poznala vseh sošolcev in sošolk, smo se kmalu navadili, morali pa smo se navaditi tudi na nove učitelje, ki smo jih dobili, zato je bilo malo težje. Letošnje leto pa bomo zopet odšli narazen. Vsak bo odšel svojo pot, a kljub temu ne bomo pozabili na OŠ Franceta Prešerna, v katero smo v večini hodili vseh osem let.

Maruša Miklavčič

OOh, ne spet 8.č!!!

»Oh, kdaj bo že konec te ure?!« premišljuje vsakdo izmed nas. Še pet minut, še tri minute, že odštevamo - pet, štiri, tri, dve in končno!« Odrešilni zvonec, ki spominja na tistega na letališču Brnik, se nas je končno usmilil. Vsi zbašemo v torbe tisto, kar smo imeli oz. nismo imeli

na klopeh in se podamo novim zmagam naproti. Naslednja ura je še dolgočasnejša od prejšnje. Končno se nekdo spomni, da je pozabil narediti domačo nalogo za matematiko. Kmalu se okrog njega naredi precejšnja gužva. Seveda so se tudi vsi ostali spomnili, da je bilo pa res »ene par računčkov« za domačo nalogo. Ko odkrijejo, da ti tisti računčki zavzamejo kar kakšni dve strani, njihova dobra volja začne kopneti. Končno vsi naredijo domačo nalogo. Pogledamo na uro in vidimo, da nam je ostalo ravno toliko časa, da do konca preberemo Pil ali kakšno konkretnjšo zadevo. Proti koncu ure se nekdo spomni, da naslednjo uro prfoks sprašuje. Vsi v en glas »kva«?! Ja, življenje je res kruto. Ker pa smo iznajdljivi razred, se kmalu nehamo pritoževati in si začnemo izmišljati izgovore. Ne bi verjeli, kako hitro te začne boleti glava ali trebuh, ti postane slabo in neverjetno, v petih minutah dobiš vročino. Zaradi slabega počutja se s skupnimi močmi komaj primajemo do razreda. Tu nas prfoks že pričaka z našim (kao) najljubšim stavkom: »Kaj ko bi danes malo spraševali?« Od vseh strani samo nekakšni čudni

glasovi. Ker se nobeden ne spomni kakšnega izvirnega izgovora, nam prav pridejo tudi najbolj izrabljeni, kakršen je na primer slednji: »Ja, ampak tršica, vi niste rekla, da boste danes spraševala, mi smo se zmenili za naslednji teden.« Dosežemo le ta učinek, da se nam začne učitelj rolat (smejat) v obraz. No, saj smo res tudi mi malo usekani, ker hodimo s takimi izgovori ven v osmem razredu, ampak kdo se pa kaj pametnega spomni v petih minutah? Prfoks malo polista po ređovalnici, mi tačas molimo, ko saj ne bi mene poklicala, ko saj ne bi... in končno izreče en priimek. Tisti nesrečnež se že počasi pobira iz klopi, od ostalih pa slišiš samo globok vzdih olajšanja. Ko tisti revež končno pride do prestola našega (m)učitelja, še vdihne ne, ko ga učitelj že začne bombardirati z vprašanji. Ostali pa imamo seveda med tem časom zabavo. Tisti nesrečnik pred tablo je svoje poslanstvo že opravil, ostali pa se začnemo ponovno potiti, saj lahko useka ravno na nas. Vendar se prfoks k sreči spametuje in neha spraševati. OK, jemljemo novo snov, po vseh glavah pa se mota eno in isto - dolgčas, dolgčas... Še dve uri. Naslednja mine brez večjih

pretresov. Pri zadnji pa dobimo nazaj kontrolne. Če koga vprašaš, koliko bo pisal, bo vsak rekel ena. Kako nesamozavestni smo, kajne? No, res dobimo kontrolne nazaj in neverjetno, sploh niso sami cveki. Še par petic se je vmes zmiksalo. Sploh ti ni treba vprašati, koliko je kdo pisal, že na obrazih nam piše. Tisti, ki imajo usta do ušes in še čez, so pisali pet; tisti, ki so videti kar srečni, štiri; za dve in tri je težko ugotoviti; cvek pa so pisali tisti, ki so jezni, se kregajo...

Končno je minila še zadnja šolska ura. Taki dogodki se ponavljajo vsak dan. Neverjetno hitro se približuje konec. Še malo in nikoli več si ne bomo mogli izmišljati tako bednih izgovorov, nikoli več ne bomo slišali našega enkratnega zvonca in tudi našim učiteljem ne bomo več težili. Čeprav imamo velikokrat vsega tega »poln kufer«, je vse skupaj tudi nepozaben del našega življenja, ki se bo kaj kmalu končal. Zato čisto na koncu zahvala vsem učiteljem, ki so nas prenašali in nam kljub našim neumnostim dali toliko znanja in napotkov za naše življenje.

Maja Ribnikar

Ljubezen med šolskimi klopmi

Ja, ljubezen, oh ljubezen. Vse nas zmeša. Tudi mene, in to se tudi opazi. Prvi dokaz za to so lepe ocene, najlepše pri zgodovini. Saj ne rečem, tudi sama pišem pisma med poukom. Ko pa pride mimo tebe tovarišica in te zaloti pri napisu: »Živjo, Damjan!« lahko kar pozabiš na romantiko. Sledijo le še besede: »Brigaj se rajši za šolo, kot pa da pišeš ljubezenska pisma!« Pa tudi kak lep srček ne manjka na mizi ali stolu! Med odmorom pa se stiskata skupaj, kot da ni dovolj prostora, največkrat pod stopnicami ali v garderobi. Nekaterim pač hormoni malo bolj delajo kakor pa drugim. Imamo tudi izjeme, ki so odvisne le od šole. Saj priznam, šola je na prvem mestu, vendar malo zaljubljenosti ne bi škodilo. Mogoče pa nočejo priznati, da je vendarle neka oseba nekaj posebnega. Poznamo pa primerke, ki so tako zaljubljeni, da mislijo le na svojo simpatijo. In ko te tovarišica pokliče po imenu, si kar naenkrat »gluh«. Sošolec, ki sedi poleg tebe, te zdrami in vendarle rečeš: »Prosim??« Nekaterim res manjka malo ljubezni, nekateri pa jo

lahko malo, ampak zelo malo pozabijo, saj bodo kmalu počitnice.

Maja Koren

Besede učiteljev, ki si jih bomo zapomnili

Božena Perko:

Kva, če bi se vi začel mal učit??
Ha, ha, ha...

Marijan Mohorič:

Kratko malo...
Kot izkušen kemik si upam trditi...(da kemije ne znate?).
Zdaj pa še kemija za življenje...

Daša Fabjan:

Matr me piskr boli!
Cok in pok boste skoz zaprt oken ven letel.
Bogami.
A si s palme prlezu?
Saj nisem po pržgank prplavala.
Otroc, jest vam povem... (zgodovino se bo treba učit).
Pismo, sem se spet režala, k sem vaše kontrolne popravljala (prelista in prebere naše strokovne ugotovitve).
So kapituliral... (upam, da mi ne bomo).
So sorry...

Nino Verber:

Smodnik.
Majkomila...

Mojca Smerke:

Če naute tih, bom sprašvala.
Nes zvečilen v koš.
A mislte na vam bom vse povedala? (med kontrolno nalogo)

Metka Tomažević:

Vadben zvezek v roke, napiši...
Za kva?
Tk kk
Zarad lubga miru...

Breda Šumi:

Dej se mal ke premakn, da te vidm.
Take smotane ocene mate, da ne vem, kako naj vam zaključm.

Mitja Tavželj:

No, delovne zvezke na klop!
(ugotovitev: nihče ga nima)
Dj, saj to naredte.

Nevenka Osredkar:

Če naute delale gimnastičnih vaj, boste celo uro tekle!
Žvečilen ven, pa čop si nared, če ne, bom minuse dajala!
Ne obešaj se po bradli.

Lojze Kogovšek:

Pismo, jest te bom zapisal.
Začni delat.

By 8.č

Smeh v šolskih klopih

Med uro fizike v 7. razredu

Še ena mučna ura fizike, prav takšna kot so bile do sedaj vse. Začela se je s spraševanjem in mučenjem nas, ki smo že tako ali tako veliki reveži, nadaljevala pa se je z razlaganjem snovi - obravnavali smo sile. "Poznamo več vrst sil..." nam je navdušeno pripovedovala učiteljica. "Sedaj pa bomo opisali sile, ki jih bomo opazili ob metu in podaji žogice."

Vrgla je žogo učencu. Ta jo je spretno odbil, učiteljica je bila malo bolj nerodna, saj je imela na nogah čevlje z visokimi petami in se je kar malo lovila med klopmi, zato je seveda žogo zgrešila. Ta pa ni zaključila svojega poleta s padcem na tla, ampak je priletela na učiteljičino mizo, se zadela ob vazo, ki je padla na tla in se razbila. No, nato pa ji je bilo dovolj, saj se je odkotalila na tla in tam zaključila svoj pohod. In kaj je sledilo? Smeh, smeh in še enkrat smeh. Potem pa konec smeha in resno delo naprej, saj smo morali opisati vse sile, tudi tiste, ki so se

pojavile, ko je vaza padla na tla itd... Na koncu smo spoznali, da je bila ta ura malo bolj zanimiva, kot tiste do sedaj, saj smeh nikoli ni dolgočasen.

Tanja Urbanc 8.č

